

TRACE

Traditional Children's Stories for a common
Future

Ο μοναχός και η νυφίτσα

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Την επόμενη μέρα ο βασιλιάς Dabschelim διέταξε τον Bidpai να του αφηγηθεί το μύθο του ανθρώπου, ο οποίος εκφράζει πάρα πολύ βιασύνη και ανυπομονησία με τη συμπεριφορά του, χωρίς να κάνει καμία σκέψη για τις συνέπειες που μπορεί να προκύψουν. και ο φιλόσοφος ξεκίνησε ως εξής :

"Ο άνθρωπος που ποτέ δεν σταματά για μια στιγμή, ώστε να ελέγξει τον κίνδυνο μιας ασυνήθιστης απόφασης και να αποκομίσει το όφελος από έναν συνετό και επιφυλακτικό δισταγμό σε ένα θέμα στο οποίο έχει εμπλακεί, θα βρει την ευκαιρία να μετανοήσει για την απερισκεψία του όταν είναι πολύ αργά, και να προσφέρει παράλληλα σε έναν θρησκευόμενο άνθρωπο, ο οποίος καταστρέφοντας τη νυφίτσα, σκότωσε εν αγνοία του τον ευεργέτη του. Πώς συνέβη αυτό; Ρώτησε ο μονάρχης."

"Λέγεται, συνέχισε ο φιλόσοφος, ότι ένας θρησκευόμενος άνθρωπος ζούσε στη χώρα της Γεωργίας και είχε μια σύζυγο στην οποία ήταν πολύ αφοσιωμένος και την οποία είχε παντρευτεί εδώ και πολλά χρόνια, μη έχοντας καμία προοπτική να κάνει οικογένεια. Μετά από καιρό όταν όλες οι ελπίδες είχαν σχεδόν τελειώσει, η σύζυγός του αναπάντεχα έμεινε έγκυος και ο σύζυγος σε μια έκφραση χαράς ευχαρίστησε την θεία πρόνοια για τη δωρεά και προσευχόταν στον ουρανό το παιδί να είναι αγόρι.

Και είπε στη γυναίκα του : "Νιώσε τη χαρά μαζί μου, γιατί έχω την πίστη ότι θα έχουμε ένα γιο, ο οποίος θα είναι η χαρά της ζωής μας και για του οποίου την εκπαίδευση και την καθοδήγηση δεν θα πρέπει να λείπουν οι κόποι ή τα έξοδα". "

Η σύζυγος βρήκε λάθος το σύζυγό της στο να υποκύπτουν σε προσδοκίες για το μέλλον, για το οποίο δεν μπορούσε να γνωρίζει τίποτα. Και υπενθυμίζοντάς του τι συνέβη στο θρησκευόμενο άνθρωπο, ο οποίος έριξε το μέλι και το λάδι επάνω στο κεφάλι του, του αφηγήθηκε για την ευχή του, τον μύθο που ακολουθεί...

Ένας θρησκευόμενος άνδρας είχε τη συνήθεια να λαμβάνει καθημερινά από το σπίτι ενός εμπόρου μια ορισμένη ποσότητα λαδιού και μελιού, από τα οποία έτρωγε όσο ήθελε. Και έβαζε τα υπόλοιπα σε ένα βάζο, το οποίο κρεμόταν σε ένα καρφί μέσα στο δωμάτιο, ελπίζοντας ότι το βάζο θα γεμίσει εγκαίρως. Τώρα καθώς έσκυψε μια μέρα στον καναπέ του με ένα ραβδί στο χέρι του και άφησε το βάζο πάνω από το κεφάλι του, σκεφτόταν την υψηλή τιμή του λαδιού και του μελιού κι είπε στον εαυτό του, θα πουλήσω αυτό που είναι σε αυτό το βάζο και να αγοράσω με τα χρήματα

που θα αποκτήσω για αυτό δέκα κατσίκες. Κάθε μια από αυτές παράγει μια νέα κάθε πέντε μήνες. Επιπλέον, μόλις αρχίσουν την αναπαραγωγή, δεν θα πάρει πολύ για να δημιουργηθεί ένα μεγάλο κοπάδι. Συνέχισε να κάνει τους υπολογισμούς του και διαπίστωσε ότι θα έπρεπε με αυτό το ρυθμό μέσα σε δύο χρόνια να έχει περισσότερες από τετρακόσιες κατσίκες. Με την εκπνοή αυτού του στόχου θα αγοράσω, είπε, εκατό μαύρα βοοειδή, σε αναλογία έναν ταύρο ή μια αγελάδα για κάθε τέσσερις κατσίκες. Στη συνέχεια, θα αγοράσω γη και θα προσλάβω εργάτες για να το οργώσω με τα ζώα και θα τα βάλω για όργωμα, έτσι ώστε πριν περάσουν πέντε χρόνια, χωρίς αμφιβολία ούτε που θα έχω συνειδητοποιήσει τη μεγάλη περιουσία από την πώληση του γάλακτος, που θα δώσουν οι αγελάδες, και των προϊόντων που θα παράγει η γη μου.

"Η επόμενη δουλειά μου θα είναι να χτίσω ένα θαυμάσιο σπίτι και να προσλάβω έναν αριθμό υπηρετών, άνδρες και γυναίκες. Και όταν η εγκατάστασή μου ολοκληρωθεί, θα παντρευτώ την ωραιότερη γυναίκα που μπορώ να βρω, η οποία στο μέλλον θα γίνει μητέρα.

Και θα μου φέρει έναν κληρονόμο για τα υπάρχοντά μου, ο οποίος, όπως προχωρεί στην ηλικία, θα έχει τους καλύτερους δασκάλους που υπάρχουν· και αν η πρόοδος που κάνει στη μάθηση είναι ανάλογη με τις εύλογες προσδοκίες μου, θα ανταμοιφθώ εκτενώς για τους κόπους και τα έξοδα που μου έδωσαν. Αλλά εάν, από την άλλη πλευρά, απογοητεύσει τις ελπίδες μου, η ράβδος που έχω εδώ θα είναι το όργανο με το οποίο θα τον κάνω να αισθανθεί τη δυσαρέσκεια ενός δίκαια προσβεβλημένου γονέα. "

"Με αυτά τα λόγια σήκωσε ξαφνικά το χέρι που κρατούσε το ραβδί προς το βάζο και το έσπασε και το περιεχόμενο έτρεξε πάνω στο κεφάλι και τη δαντέλα του>>.

Και βλέπετε, πρόσθεσε η σύζυγος στο τέλος της ιστορίας, πόσο ανώφελο είναι να μιλάμε για κάτι ανεπίκαιρο καθώς για το τυχερό ή ατυχές, είστε τόσο αδαείς: και ο θρησκευόμενος άνθρωπος αναγνώρισε τη δικαιοσύνη του κατηγορούμενου."

"Μετά από καιρό, η γυναίκα του έφερε στο κρεβάτι ένα ωραίο αγόρι, προς μεγάλη χαρά του πατέρα του και μετά από μερικές μέρες, όταν έφτασε η ώρα για τη σύζυγο να περάσει τις τελετές, τις οποίες διέταξε η θρησκεία της να γίνει μετά τη γέννηση του

παιδιού, είπε στο σύζυγό της: Παραμείνετε μαζί με το παιδί ενώ πηγαίνω στο μπάνιο κι όταν κάνω το μπάνιο, θα επιστρέψω. Τότε άφησε το σύζυγό της και το αγόρι και πήγε στο λουτρό και είχε μόλις φύγει από το σπίτι, όταν έφθασε ένας αγγελιοφόρος από τον βασιλιά, επιθυμώντας την παρουσία του θρησκευόμενου άνδρα στο δικαστήριο. και δεν μπορούσε να βρει κανέναν να αφήσει με το γιο του, εκτός από μια εξημερωμένη νυφίτσα, την οποία είχε πιάσει πολύ νεαρή, φαινόταν καλοαναθρεμμένη και την αγαπούσε σαν παιδί του.

Έτσι, ο πατέρας άφησε τη νυφίτσα με το γιο του και έκλεισε την πόρτα του σπιτιού και ακολούθησε τον αγγελιοφόρο. Λίγο μετά ένα φίδι βγήκε από μια τρύπα στο δωμάτιο και πλησίασε το παιδί, και μόλις η νυφίτσα είδε το φίδι, ξεπήδησε επάνω του, το σκότωσε και το έσχισε σε κομμάτια. Όμως, κάποια ίχνη αίματος παρέμειναν στο στόμα της. "

Μόλις επέστρεψε ο θρησκευόμενος, η νυφίτσα ήρθε επάνω του, με το που άνοιξε την πόρτα, σαν να ήθελε να τον εξοικειώσει με αυτό που είχε κάνει. αλλά ο πατέρας παρατηρώντας τα σημάδια του αίματος πάνω στη νυφίτσα, χωρίς να ακούσει για μια στιγμή τη φωνή του λόγου, κατέληξε αμέσως στο συμπέρασμα ότι είχε στραγγαλίσει το παιδί του. Και χωρίς να σταματήσει για μια στιγμή για να αναλογιστεί το γεγονός, το χτύπησε με το ραβδί που είχε στο χέρι του πάνω στο κεφάλι και το σκότωσε.

"Τότε πήγε προς το παιδί και το βρήκε ζωντανό και άθικτο και το φίδι ξαπλωμένο δίπλα του και σκισμένο σε κομμάτια: και μετά από αυτή την ανακάλυψη, κατηγορήσε τον εαυτό του με πικρία για τη βιασύνη με την οποία είχε ενεργήσει και χτυπώντας τον στο μέτωπο, αναφώνησε:

Θεέ μου μακάρι να μην ήμουν ποτέ ο πατέρας αυτού του παιδιού και να μην είχα κάνει ποτέ αυτό το έγκλημα! "

"Εκείνη τη στιγμή η σύζυγός του επέστρεψε και βλέποντας την κατάσταση του, τον ρώτησε τι είχε συμβεί και αυτός της είπε όλη την αλήθεια, μιλώντας έντονα για τη συμπεριφορά της νυφίτσας και κατηγορήσε τον εαυτό του για την αδικία που είχε διαπράξει ως ανταπόδοση στην καλή πράξη της νυφίτσας

Αυτοί, απάντησε η γυναίκα του, είναι οι καρποί της βιασύνης."